

Αριθμ. Πρωτ. ΑΝΑΦΟΡΩΝ: 1836
Ημερομ. Κατάθεσης: 20/5/2024

Βασίλειος (Λάκης) Νικολάου Βασιλειάδης

Βουλευτής Πέλλης

Νέα Δημοκρατία

14 Μαΐου 2024

Προς: Το Τμήμα Αναφορών της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς: τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων & Αθλητισμού

Θέμα: Ερώτηση Πολίτη, κατοίκου Πέλλας σχετικά με το καθεστώς των αναπληρωτών εκπαιδευτικών και τις άδειες μητρότητας

Καταθέτω ως αναφορά προς τον αρμόδιο Υπουργό το συνημμένο έγγραφο [REDACTED] κατοίκου Πέλλας, σχετικά με το πρόβλημα που προκύπτει στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς με την άδεια μητρότητας και παρακαλώ για τη δική σας απάντηση σύμφωνα με το Α.125 του Κανονισμού της Βουλής.

Ο αναφέρων Βουλευτής

Βασίλειος Βασιλειάδης

Έδεσσα, 8 Μαΐου 2024

Αξιότιμε κύριε βουλευτά Βασιλειάδη Βασίλειε,

Με αφορμή τη συζήτηση που έχει ξεκινήσει τόσο στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, όσο και στον δημόσιο διάλογο σχετικά με τη θέση των αναπληρωτριών εκπαιδευτικών όλων των ειδικοτήτων στον γενικό εργασιακό χάρτη της χώρας και πιο συγκεκριμένα την κατάφορη αδικία που αυτές βιώνουν σε σχέση με άλλες κατηγορίες εργαζόμενων γυναικών αναφορικά με τις άδειες κύησης, μητρότητας και ανατροφής, θα ήθελα να σας γνωστοποιήσω τη δική μου προσωπική εμπειρία και κατάσταση, ως εκπαιδευτικός, σύζυγος και εργαζόμενη μέλλουσα μητέρα. Σας διαβεβαιώνω ότι χωρίς αμφιβολία, έως έναν βαθμό, η παρακάτω περιγραφή εκφράζει και το προσωπικό βίωμα εκατοντάδων αναπληρωτριών που διανύουν, είτε περίοδο κύησης, είτε περίοδο ανατροφής των παιδιών τους που έχουν ήδη έρθει στον κόσμο.

Ονομάζομαι [REDACTED] τα τελευταία τρία χρόνια εργάζομαι ως αναπληρώτρια γυμνάστρια (κλάδου Π.Ε. 11) σε σχολεία της χώρας με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου. Ωστόσο η φετινή χρονιά ήταν ιδιαίτερη για εμένα, λόγω της πρώτης μου εγκυμοσύνης. Στο σημείο αυτό θα παραβλέψω το γεγονός ότι με τον σύζυγό μου, με τον οποίο παντρευτήκαμε το περασμένο καλοκαίρι και ο οποίος είναι μόνιμος δάσκαλος στο [REDACTED] ζούμε τα δύο τελευταία χρόνια χωριστά, λόγω του ότι στους εκπαιδευτικούς δεν προβλέπεται συνυπηρέτηση των συζύγων, καθώς το ζήτημα αυτό θα αποτελούσε αναμφίβολα το θέμα μιας άλλης επιστολής. Παραβλέποντας λοιπόν αυτή την ανισότητα μεταξύ των κλάδων του δημοσίου θα σας ανάλυσω την κατάσταση που έχω βιώσει εδώ και αρκετό καιρό και πρόκειται να βιώσω τους επόμενους μήνες όπως διαφαίνεται, ξετυλίγοντάς σας όλους τους κινδύνους τόσο για εμένα όσο και για το παιδί μου που πρόκειται να γεννηθεί αλλά και για τον έγγαμο βίο με τον σύζυγό μου ως μια οικογένεια που υποτίθεται ότι θα έπρεπε να είναι ενωμένη και όχι χωριστά.

Πρώτον, από την πρώτη ημέρα της πληροφόρησής μου ότι διανύω κάποιες ημέρες εγκυμοσύνης και για παραπάνω από εφτά ολόκληρους μήνες ήμουν υποχρεωμένη ανεξάρτητα από το αν ήμουν σε θέση σωματικά, εξαιτίας και της συμπτωματολογίας που έχει μια κύηση, να βρίσκομαι στην εργασία μου χωρίς να έχω την παραμικρή υποστήριξη ή ιδιαίτερη αντιμετώπιση ούτε από συναδέλφους ούτε από διευθυντές, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων χάρη στην ενσυναίσθηση και την ευαισθησία κάποιων συναδέλφων. Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειώσω ότι βρίσκoμoυν στη διάθεση δύο σχολείων, όπου πιο συγκεκριμένα κάθε Παρασκευή έπρεπε να μετακινούμαι από το ένα σχολείο στο άλλο από τη δεύτερη στην τρίτη ώρα του ωρολόγιου προγράμματος, πράγμα που σημαίνει ότι θα έπρεπε να διανύσω με το αυτοκίνητό μου μια απόσταση 4,5 χιλιομέτρων σε 15 λεπτά όπου άρχιζε η τρίτη ώρα. Δεν υπάρχει αμφιβολία για τους κινδύνους που εγκυμονεί μια τέτοια αγχωτική διαδικασία, την οποία μόνο αν είσαι αναπληρωτής σε ελληνικό δημόσιο σχολείο γνωρίζεις. Τους 7 μήνες αυτούς λοιπόν όπως η φύση της ειδικότητάς μου επιτάσσει έπρεπε να βρίσκομαι στην αυλή του σχολείου με όλες

τις καιρικές συνθήκες ανεξάρτητα από τις οδηγίες του γιατρού ο οποίος μου είχε επισημάνει ότι πρέπει να αποφεύγω το κρύο και τον ήλιο, καθώς και την ορθοστασία χειμώνα- καλοκαίρι αντίστοιχα και αδιαλείπτως. Και όλα αυτά σε αυλές σχολείων με παιδιά όπου αναγκάστηκα αμέτρητες φορές να απόκρουσω μπάλες που έρχονταν με δύναμη κατά πάνω μου, γεγονός που καθιστά σαφές ότι η ασφάλεια μου και η ασφάλεια του μωρού μου επαφύονταν στην καλή κατάσταση των αντανεκλαστικών μου. Διερωτώμαι πολλές φορές τι θα γινόταν αν τα ανακλαστικά μου και λόγω της κατάστασης μου ήταν αδρανοποιημένα.

Δεύτερον, κάνοντας ακόμα μία έκπτωση στα εργασιακά διακαιώματα των αναπληρωτών και προσπερνώντας τη μείωση του μισθού μου και κατ' επέκταση τη μικρότερη συνεισφορά μου στον οικογενειακό προϋπολογισμό ειδικά τώρα που οι ανάγκες θα είναι αυξημένες, λόγω της έλευσης νέου μέλους, καθώς κατά τη διάρκεια της κύησης ως γνωστόν ως αναπληρωτές πληρωνόμαστε ένα ποσό χαμηλότερο από τις μηνιαίες μας απολαβές σαν επίδομα από τον ΕΦΚΑ, θα ήθελα να τονίσω τη στέρηση των ημερών της άδειας λοχείας λόγω λήξης της σύμβασης μου και όπως συνεπάγεται από τη νομοθεσία στέρηση ημερών της άδειας ανατροφής που είναι μόνο τρεισήμισι μήνες καθώς οι δύο αυτές άδειες είναι συνδεδεμένες χρονικά και δεν διαχωρίζονται η μία από την άλλη. Το γεγονός αυτό σημαίνει ότι λόγω λήξης της σύμβασής μου χάνω και ημέρες από την άδεια λοχείας και ημέρες από την άδεια ανατροφής, καθώς αυτή ξεκινά να μετρά αμέσως μετά την περίοδο λοχείας ανεξάρτητα από το αν έχει κάποια ξαναπροσληφθεί ή όχι. Και αν τελικά για παράδειγμα προσωπικά προσληφθώ Νοέμβριο, όντας μητέρα μόλις τέσσερις μήνες θα δικαιούμαι άδεια ανατροφής ενάμιση μήνα.

Τρίτον, σε περίπτωση που το σχολικό έτος 2024-2025 ξαναπροσληφθώ κάπου στον ηπειρωτικό ή νησιωτικό ελλαδικό χώρο, ανησυχώ έντονα για την ομαλή διαδικασία γαλακτισμού του παιδιού μου το οποίο μετά την περάτωση των τρεισήμισι μηνών άδειας ανατροφής που δικαιούμαι, οπότε και εγώ θα είμαι αναγκασμένη να επιστρέψω στο σχολείο ή τα σχολεία υπηρετήσής μου με ένα παιδί ούτε έξι μηνών, αυτό θα είναι αναγκασμένο είτε να με στερηθεί για αρκετές ώρες και τελικά να απογαλακτιστεί αναπόφευκτα βίαια, είτε ο σύζυγος μου, που θα έχει πάρει αυτός την άδεια ανατροφής των υπόλοιπων εναπομείναντων μηνών που δικαιούται ως δημόσιος υπάλληλος, να φυλάει καρτέρι έξω από το σχολείο μου με όλες τις καιρικές συνθήκες για να μπορέσω εγώ να ανταποκριθώ σε μια τόσο ιερή και σημαντική διαδικασία που διατείνονται διαχρονικά όλες οι κυβερνήσεις ότι πρέπει να φυλάσσεται σαν κόρη οφθαλμού και προβάλλεται ως υψίστης σημασίας τόσο για τη μητέρα όσο και για το παιδί. Και εδώ γεννιέται υπηρεσιακά και άλλο ερώτημα, πέρα από το ανθρωπιστικό επίπεδο που είναι η σχέση μητέρας και βρέφους, δύο όχι μόνο ανθρώπων αλλά και πολιτών ενός ευνομούμενου ευρωπαϊκού κράτους. Είναι δηλαδή προτιμώτερο ο σύζυγός μου να κάνει χρήση της άδειας ανατροφής του και να με ακολουθήσει όπου και αν πάω αφήνοντας πίσω του και στη μέση της χρονιάς το σχολείο του και ένα τμήμα είκοσι και πλέον μαθητών διαταράσσοντας έτσι την ομαλή λειτουργία της τάξης του και του σχολείου του, από το να ολοκληρώσω εγώ μια

εννιάμηνη άδεια όπως προβλέπεται και σε όλους τους συναδέλφους οι οποίοι εργάζονται στον ίδιο κλάδο και φορέα που είναι το Υπουργείο Παιδείας με την ειδοποιό διαφορά ότι είναι μόνιμοι; Στο σημείο αυτό δεν θίγω καν τα δικαιώματα άλλων μητέρων που εργάζονται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα ή στον ιδιωτικό που είναι ευτυχώς κατοχυρωμένα και ωφελούν τις μητέρες. Και μέσα σε όλο το πλαίσιο και τον αφάνταστο παραλογισμό των προαναφερθέντων λάβετε υπ' όψιν σας το γεγονός ότι στον ήδη κατακερματισμένο, λόγω της ακρίβειας και των μειωμένων δικών μου αποδοχών, οικογενειακό μας προϋπολογισμό θα είμαστε αναγκασμένοι να πληρώνουμε ένα ακόμα νοικοκυριό με όλα τα επακόλουθα έξοδα σε μια πόλη μακριά από την οργανική τοποθέτηση του συζύγου μου. Μου φαίνεται και φαίνεται σε όλες μας αδιανόητο να γυρίζετε την πλάτη στη θλιβερή αυτή κατάσταση που γεννά πολλά προβλήματα όπως αποδεικνύεται από όλα τα παραπάνω και να μην λαμβάνετε μέτρα για τη βελτίωσή της. Δείτε σε πόσα ακόμα ζητήματα έχω κάνει εκπτώσεις και δεν αναλύω, καθώς παρόλο που αποτελούν το θέμα μιας άλλης συζήτησης παραμένουν μείζονα για τον κλάδο των εκπαιδευτικών, όπως η συνυπηρέτηση και τα μειωμένα επιδόματα. Κατανοήστε ότι όλα αυτά συμβαίνουν, διότι εν έτει 2024 καταπατώνται συστηματικά εργασιακά δικαιώματα πολιτών ενός ευρωπαϊκού κράτους. Και όλα αυτά όχι μόνο αποσιωπώνται, αλλά συστρατευμένα όλες οι κυβερνήσεις έχουν φροντίσει μεθοδευμένα να ενισχύουν το ανάλγητο αυτό σύστημα.

Με εκτίμηση,

